

מ"ת 26499/01/21 - מיכאל לוק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 26499-01-21 מדינת ישראל נ' לוק (עציר)
תיק חיצוני: 16/21

כבוד השופט ניצן סילמן	בפני
מיכאל לוק (עציר)	מבקשים
מדינת ישראל	נגד
	משיבים

החלטה

בקשה לעיון חוזר. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט.

אין מחלוקת בדבר קיום תשתית ראייתית לכאורית; המבקש הופנה לשירות המבחן, ולאחר תסקיר שלא בא בהמלצה להעדפת חלופה, ניתנה הסכמת המבקש למעצרו עד תום ההליכים.

המבקש מנהל משפטו; ביום 12/10/21 אף ניתנה הסכמת המבקש להארכת מעצרו בפני כב' בית המשפט העליון.

סמוך לאחר הסכמה זו, פנה המבקש בבקשה לעיון חוזר, להפנותו לחלופה טיפולית חלף המעצר.

המאשימה התנגדה לבקשת המבקש, אף להפנייתו לשירות המבחן; ביום 27/10/21 - בעקבות שילוב המבקש בהליכי טיפול בזמן מעצרו, ושמירת הזכות בעת המעצר, ראיתי להפנות המבקש לתסקיר שירות המבחן על מנת לבחון שילובו בהליכי גמילה.

ביום 6/12/21 התקבל תסקיר שירות המבחן; המלצת התסקיר היתה שלילית. שירות המבחן סבר כי מדובר במי שמסוכנותו גבוהה, לרבות להפרת תנאים, ולא מצא כי הפרוגנוזה חיובית.

ביום 9/12/21 נשמעו טענות הצדדים. לאחר ששקלתי הטענות, רואה אני לדחות הבקשה לעיון חוזר.

כלל הבסיס הוא כי מקומם של הליכי גמילה וטיפול הנו בשלב גזירת הדין; על המבקש, להוכיח כי עומד הוא בתנאים המצדיקים לסטות מכלל זה.

בראש ובראשונה אמורים הדברים בקבלת המלצה חיובית של שירות המבחן (וראה הוראות סעיף 48(7) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים)).

שנית, גם השלב הדיוני מעורר קושי עת מדובר במבקש המנהל הליך שמיעה, כשנותרו שני עדי תביעה ופרשת הגנה; בשלב זה, ברי כי הפנית המבקש להליכי גמילה עלולה לכבול המותב בתיק העיקרי ואינה ראויה לעצמה.

שלישית- מדובר באישום הכולל שימוש בנשק קר; במצב דברים זה, יש לוודא כי התנאי השלישי של הלכת בש"פ 1981/11 סויה מתקיים ביתר שאת- היכולת להקנות מסוכנות המבקש. כאן, התרשמות שירות המבחן כי לא זו בלבד שמדובר במי שנשקף ממנו סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה, אלא שבצד זאת התרשם שירות המבחן כי נשקף סיכון גבוה גם להפרת תנאים.

שילוב סיכונים זה מלמד על קושי להקנות המסוכנות ולתת אמון במבקש, במיוחד משמדובר בחלופה טיפולית, אשר מרכז מעייניה בהליכי הטיפול ולא בשמירה מפני המסוכנות.

רביעית- גם לגבי הפרוגנוזה, סבר שירות המבחן כי ניסיונות העבר מלמדים על פער משמעותי בין "הצהרותיו המילוליות לבין יכולותיו בפועל להיעזר בהליכים מעין אלה". עוד ציין שירות המבחן כי נסיבות מעצרו של המבקש, תוך כדי ניהול הליך אחר, "מעלה סימני שאלה באשר לכוחות העומדים לרשותו לעמוד בטיפול אינטנסיבי". שירות המבחן סבר כי לאורך זמן לא יוכל המבקש לעמוד בתנאים הנדרשים בקהילה, ובין היתר קבלת סמכות וכיבוד גבולות חיצוניים.

מעבר לכך הטיל שירות המבחן ספק ביכולות הערב המגבה ובמיקום חלופת הערב (זאת מעלה מן הצורך).

גם מקום בו הוגמשו כללי הלכת סויה, לא היה מדובר במי שמסוכנותו גבוהה לרבות להפרת תנאים, פרוגנוזה הטיפול בו נמוכה, ובוודאי לא בשלב הדיוני כבעניינו.

ראה למשל- בש"פ 6213/20 **סוחנוב**; בש"פ 751/21 **נסאר**; בש"פ 5025/20 **אלבאז** ועוד.

הבקשה נדחת אפוא.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ב, 09 דצמבר 2021, בהעדר
הצדדים.